

II

ЗА ГЛАВА ТЪ.

Добровравіе-то изисква да си държимъ глава-тъ права, безъ да ѝмъ кривимъ на самъ ни тамъ безсмисленно. Клатеніе-то на глава-тъ е едно злоправіе, което трѣба да отбѣгваме въ разговора-тъ. Никога не е простено да отговаряме съ глава-тъ си за онова което нѣмъ пытатъ, освѣнъ когато го изисква нужда-тъ.

Не трѣба да си туряме ржак-тъ на глава-тъ, освѣнъ въ нуждно врѣме, и най повече на трапеза-тъ; нити да ся чешимъ и разбѣркваме косма-тъ: тая погрѣшка много завладѣва дѣца-та, кои-то не могатъ да ся поправятъ лесно.

III

ЗА УШИ-ТЪ.

Длъжни сме сѣкога да си чистимъ уши-тъ, но да го не правимъ прѣдъ хора. Дѣца-та безъ никакво вниманіе ги чистятъ съ прѣстл-тъ или съ пектиѣ: много мръсенъ и вредителенъ обычай. Кога-то ги засъробятъ, трѣба да ги чешатъ съ палъ, а не съ игли и съ други яща.

Дѣца-та много обычатъ да выкатъ или да ся шепнатъ на уши-тъ; това е едно злоправіе и вредителенъ назыкъ, отъ кого-то трѣба да ся оставятъ.

Сѣкой Христіанинъ трѣба да ся смисля че уши-тъ му сжъ дадени отъ Бога, за да прѣкара най на прѣдъ въ сърдце-то си бояжи-тъ думи, послѣ да научи това, що му е нужно за мирскіятъ животъ, за негово-то поученіе и за онова на брата-та си.